Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 40 (772) ★ joi 6 octombrie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

Poporul romîn — luptător activ pentru pace

La începutul săptămînii trecute, în fața reprezentanților a 96 de state ale lumii, solul poporului romîn, iubitul nostru conducător — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a făcut la O.N.U. o amplă și cuprinzătoare expunere a politicii externe pe care o duce Republica Populară Romînă — o politică de respect față de celelalte state, o politică de apărare fermă a păcii și de demascare și zădărnicire a uneltirilor cercurilor imperialiste agresive. Întregul nostru popor, oamenii muncii de pe tot cuprinsul țării au primit cu vie satisfacție și cu mult interes cuvîntarea iubitului nostru conducător. Străbătînd depărtările, trecînd peste ape și munți, mesajul de pace rostit de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a pătruns în inimile noastre, exprimînd în modul cel mai deplin năzuințele și interesele noastre vitale, voința întregului nostru popor de a-și dărui toate forțele pentru triumful nobilei cauze a păcii, a independenței popoarelor, a progresului.

Voi, iubiți cititori, sînteți copii. Eforturile depuse de delegația noastră la O.N.U., precum și eforturile celorlalte delegații socialiste, sînt făcute pentru a statornici pacea, pentru viitorul vostru liniștit, pentru copilăria voastră senină. Scrisorile care sosesc zilnic la redacție, scrise de mîna voastră de școlari, ne vestesc că și voi ,ca și părinții voștri, urmăriți cu atenție, zilnic, ceea ce se petrece la O.N.U., sînteți cu sufletul și cu gîndul alături de delegația noastră, de delegațiile U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste care fac totul pentru a asigura omenirii pacea.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprimînd dorința poporului romîn și pe baza unei analize științifice a situației internaționale, a arătat clar poziția țării noastre în principalele probleme ale vieții internaționale — în primul rînd, în acele probleme de care depinde întregul mers înainte al omenirii : desființarea rușinosului sistem colonial, dezarmarea generală și totală.

Arătînd uriașa însemnătate ce o reprezintă pentru omenire dezarmarea generală și totală, distrugerea ultimelor relații coloniale, cuvîntarea șefului delegației noastre la O.N.U. subliniază că înfăptuirea acestor două îndreptățite cerințe ale omenirii ar elibera umerii popoarelor de uriașa povară a cheltuielilor militare, ar elibera uriașe resurse pentru stimularea dezvoltării industriale, modernizării agriculturii, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai în țările slab dezvoltate ca urmare a jafului colonial la care au fost sau sînt supuse de către imperialiști.

Republica Populară Romînă, din dorința de a se înfăptui cît mai urgent aceste două idealuri ale omenirii, și-a exprimat deplina aprobare față de propunerile marii puteri iubitoare de pace, Uniunea Sovietică, prezentate în ședința sesiunii Adunării Generale a O.N.U. de tovarășul Hrușciov, propuneri de pace care vor rămîne înscrise în cartea de aur a istoriei. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază contrastul izbitor dintre programul sincer de pace propus de U.R.S.S. și susținut de țările socialiste și propunerile americane care, dacă ar fi aplicate, ar lăsa să se desfășoare mai departe nestingherit și în mod sporit cursa înarmărilor.

(Continuare în pag. 5-a)

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la tribuna O.N.U.

INTR-O ȘCOALA

Lucrările celei de a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., i-au făcut și pe elevii Școlii de 7 ani nr. 36 din Capitală să urmărească cu interes deosebit atît presa cît și emisiunile de radio și televiziune. Detașamentul clasei a V-a B a realizat un fotomontaj deosebit de interesant pe care pionierii din întreaga școală l-au admirat. Pornind de la fotografia uriașei clădiri a O.N.U. din New York, unde se desfășoară lucrările Adunării Generale, arătînd vasul „Baltika" cu care au călătorit delegații U.R.S.S. precum și delegații ale țărilor socialiste printre care și delegația țării noastre, colectivul care s-a ocupat de acest fotomontaj a trecut la aspecte din timpul lucrărilor : fotografii înfățișîndu-l pe tovarășul N. S. Hrușciov la tribuna oficială, imagini reprezentînd delegația patriei noastre în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sub fiecare poză, pionierii clasei a V-a au scris cu pricepere explicațiile necesare.

ECOURI • ECOURI

● *Vineri după-amiază, în sala de festivități a Școlii medii din Segarcea, regiunea Craiova, într-o adunare pe întreaga unitate pionierii din școală și-au manifestat bucuria față de prețioasele propuneri făcute de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației țării noastre la a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. În cuvîntul lor, pionierii Marin Ene, Eugenia Gluber, Constantin Pătru și Ștefania Bîră au mulțumit partidului pentru grija față de viitorul copiilor.*

● *După adunarea ținută la Școala medie nr. 1 din Timișoara unde pionierii au discutat despre propunerile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la O.N.U. ei au hotărît ca în tot timpul cît vor continua lucrările, în detașamente să se facă scurte informări pe marginea materialelor apărute în presă.*

● *La Școala medie nr. 5 „Ilie Pintilie" din Iași, tovarășa Petra Taban, secretara organizației de partid din școală, le-a vorbit pionierilor despre propunerile Uniunii Sovietice cu privire la dezarmare și desființarea colonialismului și despre cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. În continuare, pionierele Valeria Sandu, Maria Sofiati și Rodica Vrînceanu, au vorbit despre dragostea și recunoștința pionierilor față de partid.*

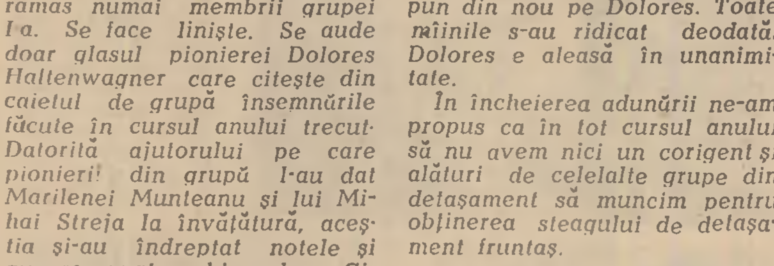
Alegerea președintelui de grupă

În ziua cînd grupa noastră și-a ales noua președintă, ni s-a părut că orele au trecut mai greu ca oricînd. Așa se întîmplă cînd aștepți un eveniment important. Dar iată că ora de fizică, ultima din ziua aceea, a luat sfîrșit. În clasă au rămas numai membrii grupei I-a. Se face liniște. Se aude doar glasul pionierei Dolores Haltenwagner care citește din caietul de grupă însemnările făcute în cursul anului trecut. Datorită ajutorului pe care pionierii din grupă l-au dat Marilenei Munteanu și lui Mihai Streja la învățătură, aceștia și-au îndreptat notele și au promovat cu bine clasa. Citind mai departe, Dolores reamintește pionierilor despre succesele obținute pe lotul școlar, despre ajutorul pe care l-au dat la construcția noii școli din str. Corbului, despre jocurile și cîntecele pionierești învățate în grupă.

Pentru că a contribuit din plin la frumoasele succese pe care grupa le-a obținut în tot timpul anului, pionierii o propun din nou pe Dolores. Toate mîinile s-au ridicat deodată. Dolores e aleasă în unanimitate.

În încheierea adunării ne-am propus ca în tot cursul anului să nu avem nici un corigent și alături de celelalte grupe din detașament să muncim pentru obținerea steagului de detașament fruntaș.

Pioniera
LUMINIȚA ȘTEFANESCU
cl. a VI-a B
Școala de 7 ani nr. 172, București

Aspect de la adunarea pionierilor Școlii de 7 ani „Emilia „Irza", București.

Cuvîntul pionierilor

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza" din Capitală pregătiseră sala cea mare în haine de sărbătoare. La sfîrșitul orelor, avea să aibă loc un eveniment important : tovarășul director urma să le vorbească despre a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. și despre cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la această sesiune.

★

Sala e arhiplină. Pionierii așteaptă cu nerăbdare să afle ultimele noutăți. Pînă acum ei au urmărit din ziare, au ascultat la radio știri în legătură cu propunerile pe care tovarășul N. S. Hrușciov conducătorul delegației Uniunii Sovietice, le-a făcut la O.N.U. : să se înfăptuiască dezarmarea generală și totală, să existe o lume fără arme, să fie desființat rușinosul sistem colonial, iar popoarele să trăiască în pace.

Se face liniște. Tovarășul director începe să le vorbească pionierilor despre cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației țării noastre, care a dus acolo pe meleaguri îndepărtate, la mii de kilometri de patrie, dorința aprinsă de pace a întregului nostru popor muncitor care construiește socialismul.

Pacea este bunul cel mai de preț al omenirii, și poporul nostru luptă pentru menținerea și consolidarea păcii. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a susținut cu căldură propunerile tovarășului N.S. Hrușciov în legătură cu dezarmarea generală și totală și cu desființarea colonialismului. Știm cu toții că secole de-a rîndul puterile imperialiste au ținut sub călcîiul lor exploatînd singeros popoarele din Africa și America Latină. Copiii din aceste țări au fost lipsiți de copilărie. De mici s-au trezit muncind din greu. Susținînd propunerea Uniunii Sovietice de a se desființa sistemul colonialist, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că sistemul odios al colonialismului „evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în bezna inculturii". E o rușine ca în secolul XX să mai existe asemenea lucruri.

Vorbitorul povestește în continuare despre propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în legătură cu îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între state și despre promovarea în rîndurile tineretului, a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Pionierii ascultă cu emoție. Eva Micu din clasa a VI-a ia cuvîntul. E foarte emoționată.

— Partidul este părintele tuturor copiilor din patria noastră, spune Eva. El muncește neobosit pentru a face copilăria noastră cît mai frumoasă. Sutele de școli noi, manualele gratuite, locuințele luminoase, bibliotecile, parcurile, sînt dovada cea mai vie. Pentru ca toți copiii să se bucure de aceste bunuri e nevoie de pace. Inimile noastre, ale tuturor, sînt alături de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Pionierii aplaudă cu căldură. Rînd pe rînd iau cuvîntul Nicolae Gheorghe, Zoia Nedelcu, Cristian Stănescu care își manifestă bucuria pentru propunerile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

E ROȘCA

Din viața pionierească

Cum învățăm?

Pioniera Viorica Lungeanu, *președinta detașamentului clasei a IV-a de la Școala medie din* comuna Pechea, regiunea Galați, *a adresat rubricii noastre „Poșta activului pionieresc" următoarea întrebare: „Ce să organizăm în detașament și în unitate pentru a îmbunătăți munca de învățătură?" Ca răspuns, publicăm articolul de mai jos, solicitat de noi unități de pionieri de la Școala de 7 ani din* comuna Dragodana, regiunea Pitești.

★

Activul pionieresc din școala noastră, pregătindu-se să organizeze activitatea în noul an școlar, a pornit de la a prelua ce e bun din experiența anului trecut. Să luăm, de pildă, detașamentul nr. 1. Aici a devenit tradițională organizarea unor adunări ca, de pildă, acelea intitulate „Cum să învățăm". De mare folos au fost discuțiile purtate în aceste adu-

nări despre perseverență, spiritul de răspundere și interesul cu care a învățat Vladimir Ilici Lenin. Pionierilor le plac mult aceste adunări. Ele reușesc să-i facă să îndrăgească și mai mult învățătura. În alte detașamente s-au încetățenit convorbirile organizate cu tema: „Folosirea deplină a celor 15 de minute ale orei de curs". Spre bucuria tuturor, în urma acestor convorbiri, unii pionieri care nu dădeau însemnătatea cuvenită lecțiilor în clasă au reușit, pînă la urmă să fie mai atenți, să-și ia notițe cu grijă. La aceasta a contribuit și inițiativa pe care a avut-o colectivul de conducere al unității de a organiza o expoziție cu cele mai bune caiete de notițe din unitate. În fața caietelor expuse, pionierii se opreau cu mult interes. Unii dintre ei cădeau pe gînduri .Nu era greu să ghicești de ce. „Cîtă deosebire între acest caiet și caietul meu!" parcă spuneau privirile lor. Și gazetele de perete au avut de spus un cuvînt în această privință. Iată, de pildă, un articol în care se vorbește despre un pionier certat cu notele bune. Pionierul criticat citește articolul. I se arată acolo că nu-i de loc bine ceea ce face. Dar atunci, cum să se îndrepte? Răspunsul îl găsește tot la gazeta de perete. Colegii săi care învață bine au scris articole în care caută să arate care sînt cele mai bune metode de lucru. Gazeta de perete e astfel un bun sfătuitor al pionierilor. Ea nu trece cu vederea nici o lipsă, dar nici cu sfaturile nu-i zgîrcită.

Pionierii noștri se străduiesc să traducă în munca lor de zi cu zi, îndemnul care a reeșit din hotărîrea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M., „Nici o notă sub 7"! Aceste cuvinte sînt afișate în fiecare clasă. Mediocritatea nu are ce căuta în munca noastră. Brigada artistică de agitație contribuie la susținerea acestui imbold

prin spectacolele pe care le prezintă. Nu-i chiar atît de plăcut să-ți auzi numele pomenit pe scenă într-un cuplet satiric... În școala noastră .fruntașii la învățătură se bucură de mult respect. Ei sînt fotografiați sub drapelul unității!

Ajutorul tovărășesc la învățătură este încă o cale folosită de noi pentru ca notele mici să dispară din cataloage. Anul acesta vom căuta să-l extindem, să-i dăm forme noi. De pildă, vom face în așa fel încît, atunci cînd doi-trei pionieri se adună pentru a învăța împreună, ei să vină cu temele făcute și cu lecțiile citite, rămînînd doar să discute despre temele la zi și să îndrepte ceea ce vor descoperi, în urma discuțiilor, că au greșit.

Pornind de la ceea ce a fost bun în anul trecut și îndreptînd lucrurile care n-au mers cum se cuvine, vom căuta ca în acest an școlar să facem totul pentru ca pionierii să învețe mai bine, îndeplinindu-și astfel principala lor sarcină pionierească. Vom căuta ca și pe mai departe acțiunile privind munca de învățătură să fie prevăzute nu formal ci concret, cu amănunte în programele de activități.

Pionierii unității sînt hotărîți să facă totul pentru a învăța în anul acesta mai bine decît în alți ani. Cu toții doresc ca în felul acesta să-și dovedească dragostea, recunoștința față de partid, să fie demni de a primi distincțiile pionierești.

AURELIA LIXANDROIU
instructoare superioară
NICULINA STANICA
președintă de unitate
com. Dragodana, reg. Pitești

De ce-o respectă pionierii pe Marilena?

Ei, acum ce să zici, dacă nu știi nimic? Era lecția de istorie la clasa a IV-a, Școala de 7 ani „Petre Poni" din Iași. Mariana Gorgos stătea în picioare și tăcea. Cîteva clipe mai tîrziu, în catalog, spre mîhnirea pionierilor din clasă, apăru, lăfăindu-se, un 4 cît toate zilele. Din altă bancă, o fetiță cu ochi albaștri se uita la Mariana cu tristețe. „Vezi, Mariana, ce-ai făcut?" parcă spuneau privirile ei... Să mai povestim ce-a urmat? Marilena Zaharia, fetița grijulie cu ochi albaștri, președinta detașamentului nr. 9, a stat serios de vorbă cu Mariana, a mustrat-o, dar s-a și oferit s-o ajute Mariana nu s-a supărat. Ea și-a dat seama că greșise. Era totuși o fată bună. Ajutată de Marilena, de întregul detașament, a devenit mai perseverentă, mai serioasă. De atunci n-a mai luat note slabe.

Intîmplarea aceasta s-a petrecut anul trecut. Acum, toți pionierii din detașamentul nr. 9 au trecut în clasa a V-a. Pionierii însă își amintesc cu plăcere și despre alte fapte cînd e vorba de Marilena, președinta lor de detașament. La prima vedere pare o fetiță sfioasă, tăcută, nici nu-ți trece prin minte cîtă energie și voință ascunde în ea Pe Marilena n-a interesat-o niciodată **numai** felul cum învață ea, cum își pregătește lecțiile, cum își îndeplinește sarcinile primite în organizația de pionieri. In anul trecut, în clasă mai erau încă elevi pe care nu-i preocupau îndeajuns îndatoririle lor de școlari. „Toți trebuie să învățăm bine, să fim disciplinați, să participăm la acțiunile la care sîntem chemați", a spus Marilena. Și, într-o zi, împreună cu președinții de grupă, s-au hotărît să mobilizeze întreg detașamentul pentru a-i ajuta, pentru a-i pregăti pe școlari să devină pionieri. Dimineața la ora 7, Marilena era deja la școală. Sosea mai devreme, o dată cu Cecilia Andrei și Maria Lebădă, amîndouă „certate" cu matematica, și repetau împreună temele. La sfîrșitul anului școlar atît Cecilia cît și Maria, dovedind prin notele bune că s-au împăcat cu matematica, au primit cravata roșie. „Niciodată însă n-am auzit-o pe Marilena că e pe deplin mulțumită de rezultatele muncii ei, spun pionierii. Ea dorește totdeauna ceva mai mult decît a făcut... De aceea, o respectăm cu toții și ne este atît de dragă încît n-am vrea să-i aducem nici un necaz!" Dar să-i dăm și Marilenei cuvîntul:

— „In detașamentul nostru sînt mulți pionieri merituoși și mă bucur că învăț alături de ei, ne spune ea. Fără ajutorul lor n-aș fi izbutit să obțin nimic deosebit. De-ați ști ce minunat e să trăiești într-un asemenea colectiv!"

M. DIACONU

La Casa pionierilor din Piatra Neamț

La Casa pionierilor din Piatra Neamț, cercul micilor naturaliști și-a reluat activitatea. La colțul zoologic se face curățenie în cuștile cu animale și păsări. Pioniera Cornelia Buium, din clasa a IV-a de la Școala de 7 ani nr. 5 i-a adus „Nălucăi", veverița cea neastîmpărată, hrana ei preferată: nuci.

★

Expedițiile pionierești făcute în pădurile din împrejurimi au fost rodnice. Insectele și micile animale vînate au îmbogățit materialul de studiu. In fotografie: conservarea în formol a viperei și racului.

Pe adresa micilor naturaliști

Munca pe care o depune micul naturalist pe lotul școlar trebuie organizată încă de cu toamnă. Lotul școlar trebuie să fie împărțit în trei mari părți, pe care se vor cultiva diferite categorii de plante. Prima parte *de parcele va cuprinde o colecție de diferite plante agricole cultivate, plante sălbatice din flora spontană, diferite buruieni din culturile agricole, graminee și leguminoase din flora pășunilor și fînețelor naturale. Plantele respective se vor semăna sau se vor planta separat pe mici parcele, la capătul cărora, înspre aleea principală se vor pune etichete cu denumirea plantei.*

A doua *serie de parcele se va amenaja pentru efectuarea experiențelor sau a demonstrațiilor. Experiențele efectuate de micii naturaliști, sub îndrumarea tovarășilor profesori ,vor urmări să demonstreze ce soiuri de plante sînt mai indicate pentru regiunea respectivă, de ce fel de îngrășăminte are nevoie solul. Rostul acestor lucrări este de a vă antrena în munca de cercetare în agricultură.*

A treia *serie de parcele, cu suprafață mai mare, va fi amenajată pentru cultivarea propriu-zisă a plantelor agricole. Aici vă veți forma priceperea și deprinderea de a cultiva plante aplicînd corect regulile agrotehnice. De pe aceste parcele vom obține producții ridicate, datorită regulilor științifice agrotehnice pe care le aplicați. Tot în această grupă de parcele intră și livada de pomi sau plantația de vie. După această împărțire urmează să întocmim, din mulțimea speciilor de plante agricole, o listă cu plantele ce le vom cultiva pe parcelele lotului și suprafețele ce revin fiecăreia.*

Această listă prezentată sub formă unui tabel se numește planul de cultură *al lotului și are o importanță deosebită pentru viitoarea muncă.*

Pentru a vă orienta dăm mai jos o listă minimă de plante agricole ce trebuie să fie prevăzute în planul de cultură și cultivate de către micii naturaliști: cereale *(grîu, secară, orz, ovăz, porumb)*; leguminoase *pentru boabe (mazăre, fasole)* plante textile *(in, cînepă, bumbac)*; plante uleioase *(floarea soarelui rapiță)*; plante rădăcinoase sau cu tubercule *(sfeclă de zahăr, cartofi)*; plante medicinale *(mentă, valeriană, chimion, nalbă de grădină)*; plante de nutreț *(lucernă, trifoi, mei, borceag, porumb furajer). Dacă în regiunile voastre se mai cultivă în mod curent și alte plante (mac, năut, linte, orzoaică, soia), includeți-le și pe acestea în planul de cultură.*

Prof. VIORICA DUMITRU
Palatul pionierilor, București

Alegerile activelor pionierești

● Pionierii de la Școala de 7 ani, comuna Radovanu, regiunea București, se pregătesc cu însuflețire pentru alegeri. In afară de studierea Regulamentului organizației de pionieri în detașamente, pionierii au organizat întreceri sportive, învață noi cîntece și jocuri pionierești.

● Un loc de frunte în acțiunile dedicate alegerilor activului pionieresc de la Școala de 7 ani din comuna Dornești, regiunea Suceava, îl ocupă activitățile patriotice. Intr-una din zile, pionierii unității au ajutat gospodăriei colective din comună la tăiatul porumbului siloz. După o muncă de 4 ore, pionierii au recoltat porumbul de pe 8 ha.

● 870 kg fier vechi au strîns în cîteva zile pionierii clasei a VI-a B de la Școala medie Mărășești, regiunea Galați. Acțiunea continuă cu succes.

● Zilnic, la Camera pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 171 din București, pionierii citesc și discută articole în legătură cu alegerile activelor pionierești. Panoul de onoare al unității, pe care sînt puse fotografiile celor mai buni pionieri din unitate, purtători ai distincțiilor, a fost terminat și așezat la loc de cinste.

PIONIERII SOVIETICI

PRIETENII TĂI

Raza fermecată

De dimineață, Borea se tot scărpina după ceafă:

— Ce ți-e și cu mașina asta cu aburi! Nu vrea de loc să-mi intre în cap...

I-a explicat profesorul, i-au explicat tovarășii de clasă, i-a explicat pînă și unchiul Sașa, vecinul.

— Ei, ai înțeles acum? îl întrebă dînsul, terminîndu-și explicațiile.

— Cam slăbuț... mărturisi cinstit Borea, cu un oftat adînc. Cînd mă uit în carte, ași înțelege, dar cum închid cartea, nu-mi mai amintesc cum arată mașina...

Dar în seara aceleiași zile, Borea a întîlnit-o pe Anca Scepkina, din clasa a VII-a A, și a început să-i explice cu însuflețire cum este construită... o mașină cu aburi. I-a desenat, pe o foaie, chiar și o schemă.

— Ai văzut? Aici este roata care se numește volan, aici e pistonul...

...Acum, Borea ar putea să povestească despre mașina cu aburi nu numai unei fetițe, ci chiar și unchiului Sașa! Aceasta, pentru că Borea a asistat la lecția de fizică într-un... cazan de aburi. Să nu vă mire! Chiar într-un cazan de aburi! A reușit să pătrundă acolo cu ajutorul razei fermecate a aparatului cinematografic. Profesorul de fizică le-a proiectat copiilor filmul „Mașinile cu aburi".

— Iți dai tu seama, mi-am băgat nasul drept în cazanul de aburi! îi povestea, rîzînd, Borea fetiței.

— Dar noi, la lecția de biologie, ne-am vîrît tocmai într-un ...stup de albine! zîmbea. Și nu ne era frică de loc. Nu ne-a înțepat niciuna. Vezi bine, albinele de pe ecran sînt foarte îngăduitoare...

Lecțiile la care, după explicațiile interesante ale profesorului, copiii vizionează și un film, nu se mai uită.

S. STARUHINA
Moscova, Școala nr. 615

Fedea Bakastov este privit cu respect de către pionierii mai mici. El este instructor de pionieri și conduce cercul tinerilor tîmplari al Școlii nr. 103 din raionul Krasnaia Presnea, Moscova.

Nu este tocmai ușor să montezi cuțitul unei rindele. Fedea îi va ajuta pe copii să regleze instrumentul. Impreună cu instructorul lor, ei vor făuri multe obiecte folositoare.

O FAPTĂ PIONIEREASCĂ

Intr-o zi, asupra orașului s-a abătut o furtună puternică. Rafalele de vînt ridicau vîrtejuri de praf și pietricele mărunte. Oamenii alergau spre casele lor.

Deodată, vîntul rupse o conductă electrică de înaltă tensiune. Pioniera Alla Dubișceva observă avaria și se opri lîngă conductă. Oamenii veneau apărîndu-și fața de praf și se putea să nu observe pericolul. De-abia ținîndu-se pe picioare sub loviturile rafalelor de vînt, Alla îi prevenea pe trecători. După aceea, ea a reușit să ajungă la administrația blocului de unde a anunțat serviciul tehnic. Deabia după ce defectul a fost reparat, ea s-a îndreptat spre casă.

Alla are 12 ani și este în clasa a VI-a a școlii din orașul Enachievo din R.S.S. Ucraineană. Prezența de spirit, grija ei față de oameni, îndemînarea cu care s-a descurcat merită toate laudele.

Șapte medalii și un ordin

„Pentru merite deosebite în muncă" acestea sînt medaliile de pe piepturile acestor copii din Riazan. Iar micul Volodea Volkov (stînga, în picioare) a fost distins chiar cu ordinul „Steagul Roșu al Muncii". Copiii au fost decorați pentru ajutorul dat crescătorilor de animale din colhoz. Iată numele lor. Jos: Lida Hlistova, Nina Cetvertakova, Petea Nesterkin. Sus: Volodea Volkov, Oleg Juravlev, Kolea Semeonov, Raia Kuzșinova, Volodea Mojaev.

„Griada" stinge luminile

Ne-am gîndit să organizăm un joc care se numește „Zborul pe Lună". La joc participă toate unitățile pionierești din oraș.

Copiii au desenat o boltă înstelată. În partea de jos este Pămîntul, iar sus — Luna. La start sînt așezate rachete. Racheta fiecărei unități poartă o denumire. De pildă, racheta noastră se numește „Griada", iar racheta școlii vecine — „Aelita".

Fiecare unitate de pionieri are un sector al orașului în care supraveghează becurile electrice în timpul zilei. Pentru ca racheta să ajungă pe Lună, unitatea trebuie să descopere 380 becuri electrice care ard ziua fără folos. „Griada" a și parcurs 250 mii de kilometri, ceea ce înseamnă că noi am descoperit un număr de 250 becuri electrice. Viteza zborului scade în fiecare zi, deoarece tot mai puține becuri ard ziua. Dar nu ne pare rău de loc. Aceasta înseamnă că energia electrică economisită va fi folosită pentru întreprinderi și șantiere.

IRA SEVIATELOVA
Școala nr. 2, cl. a VII-a B,
orașul Mejdurecensk
reg. Kamerovo

(Traduceri din „Pionierscaia pravda").

Sfatul profesorului - Sfatul profesorului - Sfatul profesorului - Sfatul profesorului

Cum luăm notițe la ore

Ora a început. In clasă s-a așternut liniștea. Profesorul explică lecția nouă. Elevii ascultă, și mulți dintre ei notează în caiet explicațiile tovarășului profesor.

In aceste caiete speciale de notițe, destinate fiecărui obiect în parte, elevii trec deobicei schemele și ideile principale, mici rezumate, demonstrații teoretice, într-un cuvînt tot ceea ce ține de obiectul lecției noi. Luarea notițelor se face în așa fel încît din ele să înțelegi acasă, la lectură, în esența ei, lecția ce urmează să fie pregătită. Avînd ideile de bază, citirea lecției din manual ajută la fixarea și mai bine în memorie a lecției în totalitatea ei. Există însă unii elevi care spun: „Eu nu iau notițe, eu doar ascult cu atenție lecția, și asta îmi ajunge". La prima impresie s-ar părea că așa stau lucrurile. Dar, după ieșirea de la oră, s-a constatat adeseori că multe din ideile importante au fost uitate. Caietul de notițe are tocmai această menire: să reamintească lucrurile uitate din timpul expunerii, să le fixeze în memorie.

De aceea, caietul de notițe trebuie să fie primul ajutor în pregătirea lecțiilor, al fiecărui elev și primul ajutor la recapitularea lecțiilor, în vederea tezelor. In special, elevii clasei a VII-a au nevoie de caietele de notițe, pentru că acestea le vor ușura mult munca în vederea pregătirii examenului de absolvire.

Prof. SILVIA RĂDULESCU
Școala medie Dr. Petru Groza,
București

Am făcut cunoștință cu chimia

Cînd eram mai mic, făceam experiențe care n-aveau cum să intre în nici un tratat sau manual de chimie... Imi stringeam acasă o mulțime de sticluțe, le umpleam cu apă colorată și... mă jucam cu ele. O dată, mi-a nimerit în mînă o carte „Minuni în eprubetă" și am răsfoit-o. Denumiri științifice, experiențe complicate... mi se făcuse capul calendar! Tare neînțeleasă părea chimia asta! Iată însă că, intrînd în clasa a VII-a, am avut prima lecție de chimie. Tovarășa profesoară Marieta Năstase a început să ne spună o poveste. Dar nu o poveste ca toate poveștile ci una adevărată, științifică. In poveste era vorba și de lucruri cunoscute. Le știam din anul trecut, de la fizică. Ce sînt fenomenele, ce e materia, ce sînt substanțele. Nimic nu părea de neînțeles. Să vă spun drept, nici n-aș fi crezut că și chimia, ca și fizica și ca alte materii, pe care le-am cunoscut, poate fi înțeleasă ușor, de la bun început. Numai să-ți dai tot intereseul, să înveți cu atenție lecție de lecție, și totul îți apare simplu și clar!

CATALIN LUCHIAN
cl. a VII-a,
Școala medie C. Negruzzi,
Iași

LA COLȚUL U.T.C.

O denumire simplă, familiară, care la Școala de 7 ani din comuna Tîrg-Bujor, regiunea Galați, răsună adeseori pe buzele copiilor: colțul U. T. C. Gîndindu-se cu nespusă dragoste la neînfricații tineri care, în anii regimului burghezo-moșieresc, au luptat eroic sub conducerea partidului pentru cauza clasei muncitoare, copiii au pus la loc de cinste în școală fotografii ale eroilor uteciști. Flori mereu proaspete, ornamente lucrate cu dragoste împodobesc colțul U.T.C. Adeseori, copiii se adună aici pentru a evoca faptele de neuitat ale uteciștilor. Alteori, învață la colțul U.T.C. poezii și cîntece dedicate partidului, patriei.

În activitatea lor zilnică de învățătură, în acțiunile patriotice, copiii se străduiesc să urmeze exemplul uteciștilor, să muncească așa cum au muncit și au luptat ei.

Multe dintre cele mai frumoase amintiri ale pionierilor din Tîrg-Bujor sînt legate de colțul U.T.C. Nenumărați școlari au primit cravata roșie aici, în fața portretelor din care privesc drept, cu fermitate tinerii eroi. La 25 septembrie, anul acesta, unitatea s-a adunat din nou la colțul U.T.C. pentru a primi în rîndurile ei noi pionieri. Clipe emoționante... Se desfășoară ceremonialul pionieresc. Ochii tuturor sînt îndreptați spre viitorii pionieri. Merită ei cinstea care li se face, încrederea care li se acordă? Da, și Măndița Cazacu, și Mircea Gheorghiu, și Eusebiu Vlah, și ceilalți se străduiesc să învețe bine, să-și ajute tovarășii. Iată-i, sînt atît de emoționați... Ziua aceasta va rămîne pentru totdeauna întipărită în amintirile lor. Peste ani, își vor aminti cu dragoste de ea, gîndindu-se că îi datorează cea mai mare parte a succeselor și bucuriilor vieții lor. În organizația de pionieri inveți primele litere ale alfabetului iubirii de oameni, aici, dragostea ta față de partid și de patrie se întîlnește cu aceea a tovarășilor tăi, formînd împreună, prin muncă și învățătură, o forță de nebiruit.

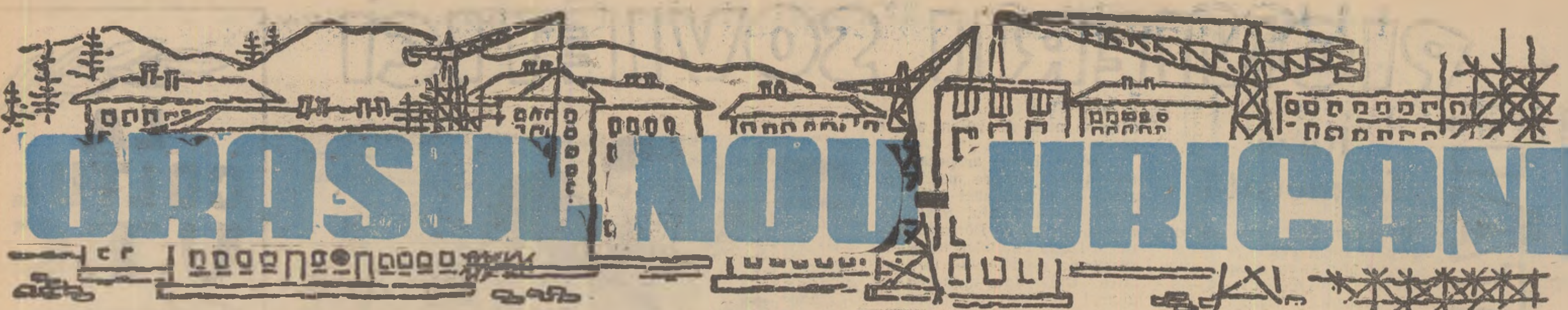
Discuțiile pionierilor asupra școlarilor care urmează să primească mult doritele cravate rosii sînt pline de căldură, de spirit tovărășesc.

Apoi, peste puțin timp, cravatele roșii strălucesc pe piepturile noilor pionieri. Sub drapelul unității, cîntecul „Mulțumim din inimă partidului" răsună cu putere.

...Din portrete, tinerii eroi privesc drept, cu fermitate și bărbăție.

Să vă iubiți patria, să munciți și să luptați ca ei, copii!

AL. MIHU

ORAȘUL NOU URICANI

Se numește astfel porțiunea cea mai de sus a orașului, unde s-au construit blocurile noi. Dar de fapt, totul este nou : mina, casele, oamenii. Orașul Uricani este situat pe Valea Jiului, iar oamenii lui sînt foarte tineri. Chiar și cei bătrîni. Istoria lui ca oraș numără 10 ani.

Ce înseamnă istoria orașului Uricani ?...

In urmă cu zece ani, de jur împrejurul minei, au apărut primele schele, apoi primele blocuri de locuit. Printre primele clădiri înălțate, școala își deschidea porțile pentru copii. Ei trebuiau să învețe. De jur împrejurul Uricanilor se văd : Dealul Mare, Șiglăul Mare, Șigăul Mic. Iar apa Sterminus, care vine din munții Boșorogani, te însoțește susurind, de la Exploatarea minieră și pînă dincolo, departe de noul oraș. Aici, în această așezare înconjurată de munți și dealuri, unde cel de-al doilea „trotuar" il formează apa Sterminus, locuiesc mineri. In 1955, în Uricani erau doar 4.888 locuitori. Azi sînt aproape 10.000.

Ghidul

Deoarece orașul a crescut o dată cu oamenii, fiecare locuitor este în stare și chiar bucuros să-ți spună cum s-a născut orașul Uricani. Puiu Danciu este pionier. Nu are încă 14 ani, este în clasa a VII-a și cunoaște fiecare colțișor al orașului în care locuiește. Așa că, foarte bucuros, s-a angajat să mă însoțească. Puiu s-a născut aici, la Uricani. Ce știe el, e că înainte de 23 August 1944, prin anii 1940—44, aici era un sătuc neînsemnat pe ulițele căruia arareori trecea cîte o căruță a vreunui țăran, venind din susul dealului și mergînd la vale spre Lupeni. Oamenii trăiau rău, mai ales iarna cînd nu prea aveau de niciunele. Vara parcă, oricum, era altceva. Cu zarzavaturi și mai ales cu zmeură și alte fructe, localnicii își duceau viața de la o zi la alta. În 1947 s-a redeschis mina (ce exista și pînă atunci, dar sub cea mai înapoiată formă de exploatare), care a fost utilată și modernizată. Așa că locuitorii s-au dus de s-au angajat la mină și-au început să muncească. Altfel rostuită decît pînă atunci, mina îi răsplătea pe muncitori cu cîștiguri bune. Și ei au început să trăiască mai bine.

Mina

Sectorul în care mergem acum este situat sub un dîmb pe care cresc meri, peri, pruni. În general, acolo, deasupra, este mult soare, verdeață și întrucîtva și liniște. Zic „întrucîtva" deoarece încontinuu liniștea acestei așezări de la poalele dealurilor este sublinîată prin uruitul pompelor de aer din mină, care nu se opresc niciodată. Este un zgomot plăcut. Plăcut — pentru că acest zgomot, pe care îl auzi mereu atît de distinct, vorbește despre liniștea orașului Uricani în care numai pe el îl auzi așa de exact și continuu.

Am vizitat un abataj. Aici am întîlnit brigada comunistului Victor Circiumaru. Brigada lui este a doua pe Valea Jiului iar el, șeful brigăzii, are 26 de ani. Imi povestește despre munca lor, despre fiecare ortac în parte. Iși iubește brigada, o socoate ca pe o a doua familie a sa. Se bucură de condițiile minunate de trai ale minerilor.

— Luna trecută, de pildă, am avut în brigada noastră oameni care au cîștigat peste 3.000 lei. Și nu-i prima oară. La noi, aici, cam așa se cîștigă. Oamenilor noștri, minerilor, le place să trăiască bine, să mănînce bine, să se îmbrace bine, (toți au haine de piele, costume de gabardină, paltoane scumpe și pălării frumoase). Destul au umblat ca vai de ei pe vremea capitaliștilor. Dar nu-i numai atît : pe minerii noștri îi poți întîlni din ce în ce mai des la bibliotecă, la film. Avem un apreciat teatru de stat aici, în Valea Jiului, la Petroșani. Tinerii noștri discută cu plăcere și pricepere despre piesele vizionate.

Școala

Sînt de fapt două școli : una de 4 ani, alta de 7 ani. Foarte curînd se va construi o școală nouă cu 16 săli de clasă, sală de gimnastică, club, laboratoare, încălzire centrală. Aici va funcționa pentru mineri școala medie serală. Anul acesta au promovat 448 elevi, dintre care 115 la ciclul doi și 52 la secția maghiară. Numărul cadrelor didactice a fost de 17. Din anul acesta școlar vor fi 20. Cel mai „bătrîn" cadru didactic are vîrsta de 34 de ani ; cel mai tînăr, 22. Directorul școlii este tovarășul Dorin Costea în vîrstă de 26 ani...

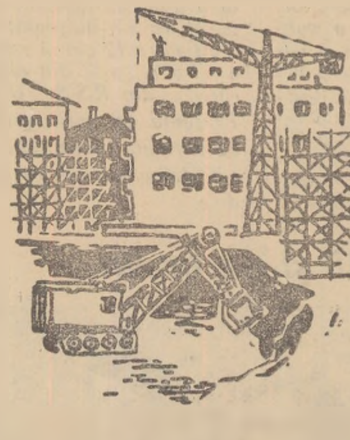
Ana Cocoleț, Nicolae Roman, Elena Șerbănescu, Petru Resiga, fii de mineri, sînt elevi ai școlii de 7 ani. Visurile lor de viitor sînt simple, dar mari : să se facă mineri ca și părinții lor. Farmecul adîncurilor le-a hotărît viața : se vor face mineri.

In adunările pionierești ei au invitat de multe ori tineri, mineri, conducători de brigadă, al căror nume este cunoscut în întreaga Vale a Jiului, ca Victor Circiumaru, Augustin Demeter, Teodorescu Stancu. De la ei au învățat să înțeleagă și să iubească mina.

Blocurile

Minerii cu copiii lor locuiesc în blocuri. Orașul nou are 38 de blocuri. Unele au cîte 49 de apartamente, altele cîte 36 sau 27. Sînt și două cămine pentru tineret. In primăvară, în apropierea minei, s-au construit alte blocuri noi. Toate au

încălzire centrală, apă caldă la orice oră din zi sau noapte, bucătărie, camere mari și luminoase. Foarte luminoase.

Copiii

Și în vacanța aceasta, pionierii din Uricani au petrecut bine. Au făcut excursii, au cules zmeură, au înotat, au pescuit. Cea mai frumoasă amintire a lor o constituie excursia de 14 zile, în care au văzut Făgărașul, Sibiul, Sinaia, Constanța și capitala noastră dragă, Bucureștiul. Părerile și preferințele erau împărțite. Unora le-a plăcut Sibiul, pentru că este deosebit de Constanța. Tuturor însă le-a plăcut Bucureștiul, care i-a vrăjit prin mulțimea de culori, lumini, parcuri, locuințe noi și frumoase și schele. Cît de multe schele sînt în București ! Lui Puiu

Danciu, ghidul meu prin Uricani, i-a plăcut marea.

— Este așa de mare și albastră... De fapt, nici nu știu dacă este chiar albastră. Am stat pe mal și am privit-o ore în șir. Și mereu aveam impresia că este altfel : ba mai agitată, ba mai blîndă ; ba cu valuri mari și înspumate, ba cu valuri mici, care se spărgeau înainte de-a ajunge la mal.

— Și deci, te vei face marinar, am spus eu convinsă.

— Ba de loc ! Marea îmi place și-o iubesc ca pe ceva ce n-am aici, la Uricani. Adîncul pămîntului este însă mai adînc decît albastrul nesfîrșit al mării... Așa că tot în mină, aici, la Uricani, voi munci.

*

Plecam din Uricani și mă despărțeam cu greu de acești oameni minunați pe care-i iubesc pentru fermitatea și viața lor. Mina, școala, orașul nou, oamenii, copiii, apa Sterminus, dealurile, soarele, liniștea și uruitul pompelor de aer... Neîncetat, fără oboseală, pompele de aer cu zgomotul lor...

E bine ! Pompele de aer — aer din belșug — nu se opresc. În mină se lucrează cu voie bună.

E. SKIBINSKI

Noul oraș al minerilor din Valea Jiului, Uricani, se dezvoltă an de an. Aici s-a realizat asfaltarea și electrificarea străzilor, amenajarea unei piețe noi, construirea de blocuri confortabile pentru mineri. Dar construcțiile continuă. Unui oraș nou nu trebuie să-i lipsească nimic.

LUCRARILE SESIUNII O. N. U.

Poporul romîn – luptător activ pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

Exprimînd voința hotărîtă de pace a poporului nostru tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că visul cel mai dorit al omenirii este acela de „a se inaugura.., o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre... pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice, de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare". Cuvîntarea a înfierat acțiunile dușmanilor păcii — imperialiștii americani și aliații lor din blocurile militare N.A.T.O., C.E.N.T.O. și S.E.A.T.O. — care prin acțiunile lor provocatoare — trimiterea de avioane de spionaj în țările socialiste etc. — învenineaza relațiile dintre state, țin permanent omenirea în pragul unui nou război. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprimînd voința de pace a poporului nostru, a înfierat acțiunile de reînviere a militarismului vest-german, acțiunile provocatoare împotriva Cubei, neîndreptățita respingere a primirii R. P. Chineze în O.N.U. precum și numeroase alte acțiuni ale imperialiștilor americani și ale acoliților lor, acțiuni menite să alimenteze continuu „războiul rece".

Țara noastră va apăra întotdeauna cauza păcii popoarelor; guvernul nostru este de părere că fiecare stat, mare sau mic, trebuie să-și aducă contribuția sa la apărarea acestui bun de aur al omenirii — PACEA. Cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej atestă poziția noastră. De la înalta tribună a O.N.U., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că guvernul romîn consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele socialiste și capitaliste „capătă o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală".

Statul nostru, care construiește socialismul, este profund interesat în statornicirea unei păci trainice. Socialismul — pentru a cărui construcție muncește azi întregul nostru popor — nu poate fi construit decît în pace și liniște. Noi muncim pentru un viitor fericit — iar acest viitor nu se poate realiza prin războaie. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfățișat de la tribuna O.N.U. reprezentanților din aproape toate țările lumii un grăitor tablou al marilor noastre realizări obținute în construcția pașnică de către poporul nostru. Noi am luat cunoștință de acest pasaj al cuvîntării cu deosebită satisfacție, cu mîndrie patriotică.

Din întreaga cuvîntare a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a văzut cîtă importanță acordă poporul romîn Organizației Națiunilor Unite, ca organizație menită să asigure lumii pacea, să promoveze colaborarea multilaterală între țări, între popoare. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniază în continuare că O.N.U., pentru a-și realiza scopul pentru care a fost creată, trebuie neapărat să devină o organizație universală. Dar pentru aceasta, trebuie să înceteze discriminările impuse în primirea de noi membri, discriminări promovate de S.U.A. și de o parte din aliații ei. Trebuie admisă la O.N.U. China populară, care reprezintă aproape un sfert din populația globului; trebuie rezolvată, de asemenea, și cererea de primire a R. P. Mongole.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., este un măreț mesaj al voinței de pace a poporului nostru, o contribuție serioasă adusă la politica de asigurare a păcii în lume.

Oamenii muncii din țara noastră manifestă o puternică însuflețire, își exprimă totalul asentiment și sprijinul neprecupețit față de propunerile făcute la O.N.U. de iubitul nostru conducător. Ei demonstrează totodată hotărîrea de a lupta fără preget pentru cauza păcii, de a fi mereu vigilenți față de uneltirile dușmanilor progresului și păcii, de a sprijini deplin activitatea delegației noastre la O.N.U. prin noi și importante realizări în construcția pașnică.

Sîntem mîndri că solii poporului nostru — delegația romînă la O.N.U. — aduc o contribuție valoroasă la importantele discuții care se poartă la O.N.U., că se situează în frontul puternic al țărilor care luptă pentru pace, pentru progres social, pentru construirea unei vieți libere, fericite.

În frontul unit al țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. — puternicul bastion al păcii popoarelor — poporul nostru harnic, muncitor și cinstit va sta și pe mai departe în rîndurile luptătorilor activi pentru pace, împotriva unui nou război.

N. S. Hrușciov de vorbă cu Sylvanus Olympio, primul ministru al Republicii Togo.

Dr. Gunapala P. Malalasekera, membru al delegației Ceylonului, strîngînd mîna tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în sala Adunării Generale a O.N.U.

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

DIN ȚARĂ

TUDOR RISTEA (strungar, student la Facultatea de Mecanică): „Sînt muncitor și în același timp student, asemenea altor zeci și zeci de mii de tineri — lucru firesc azi în țara noastră... M-a impresionat în mod deosebit propunerea guvernului romîn cu privire la măsurile pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii și înțelegerii între popoare".

Acad. ZAHARIA STANCU: „Poporul nostru, în întregime, sprijină partidul și guvernul și este cu inima lîngă delegația sa la sesiunea O.N.U. lîngă iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej".

ION DAMIAN (șef de brigadă la G.A.S. Topraisar, regiunea Constanța): „Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a exprimat cu claritate și fermitate politica externă de pace a țării noastre, expresia celor mai arzătoare năzuințe de colaborare și progres ale întregului nostru popor".

DE PESTE HOTARE

„PRAVDA" din 30 septembrie publică textul integral al cuvîntării rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

„TRYBUNA LUDU": „Gheorghiu-Dej a subliniat că lumea are azi un singur drum și anume: drumul coexistenței pașnice".

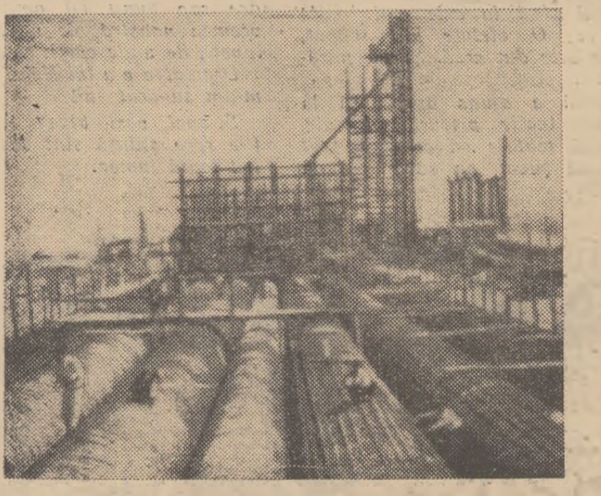
ATENA. Sub titlul pe șase coloane „Răsunetul larg al propunerilor făcute de Gheorghiu-Dej", ziarul „Anexartitos Typos" publică o corespondență în care scrie: „Propunerea Romîniei a fost înscrisă pe ordinea de zi fără opoziția vreunei țări balcanice și îndeosebi a Greciei, care a votat în favoarea înscrierii ei pe ordinea de zi, și de la care se așteaptă un sprijin substanțial cînd va fi dezbătută în Adunarea Generală". Ziarul este de părere că „problema balcanică va fi una din cele mai importante teme ce vor fi discutate la Adunarea Generală a O.N.U."

Marea sărbătoare a poporului chinez

Cu unsprezece ani in urmă, la 1 octombrie 1949, marea piață Tien An Min din Pekin strălucea de fluturarea sărbătorească a drapelelor împurpurate. Poporul chinez trăia o zi glorioasă – întemeierea Republicii Populare Chineze. Marea victorie împotriva imperialismului, feudalismului și capitalismului birocratic, a descătușat forțele creatoare ale harnicului popor chinez, deschizîndu-i cele mai largi orizonturi pentru dezvoltarea și propășirea lui. In cei unsprezece ani de existență a Chinei populare, poporul chinez a realizat adînci transformări economico-sociale. Pășind la construirea bazelor socialismului, el a îndeplinit înainte de termen principalii indici ai primului și ai celui de-al doilea plan cincinal. Au fost construite și reconstruite numeroase fabrici și uzine, ca de pildă, marele combinat metalurgic Sițzinșan, a cărui producție de fontă a crescut în anii puterii populare de 13 ori, sau nodul hidraulic de la Sanminsea, construit cu ajutorul Uniunii Sovietice. Acesta este cel mai mare dintre nodurile hidraulice care sînt în curs de construcție in China și el va produce anual 6 miliarde KW/ore, permițind totodată irigarea a peste 6 milioane hectare de pămînt arabil. A fost de asemenea realizată transformarea socialistă a agriculturii. Pe baza dezvoltării economice s-a ridicat și nivelul de trai material și cultural al poporului.

Aceste realizări ale poporului chinez, obținute în construcția socialistă, sînt indisolubil legate de avantajele relațiilor de colaborare și intr-ajutorare tovărășească statornicite în cadrul lagărului socialist, și în primul rînd, de uriașul ajutor dezinteresat pe care marea Uniune Sovietică il acordă, în spiritul internaționalismului proletar, țărilor socialiste.

Poporul romîn se bucură din inimă de realizările poporului chinez și îi urează pe viitor să obțină tot mai multe succese în opera de construire a socialismului, în lupta pentru cauza scumpă a tuturor popoarelor – apărarea păcii în lume.

Noul combinat siderurgic Baotou

A XI-a aniversare a R. D. Germane

La 7 octombrie se împlinesc 11 ani de la crearea Republicii Democrate Germane, moment de cotitură în istoria poporului german și totodată un eveniment de mare însemnătate în viața internațională. Pentru prima dată în istoria Germaniei a fost făurit un stat al muncitorilor și țăranilor, în care poporul și-a luat soarta în propriile sale mîini, pornind cu hotărîre pe drumul democrației și socialismului.

Oamenii muncii din R. D. Germană sărbătoresc acest eveniment cu legitimă bucurie și mîndrie. Sub conducerea înțeleaptă a P.S.U.G., ei au reușit într-un timp relativ scurt să asigure refacerea și dezvoltarea rapidă a economiei lor naționale. Acordînd o mare atenție dezvoltării industriei și îndeosebi industriei grele, R. D. Germană a reușit să-și tripleze în acești ani producția industrială, situîndu-se astăzi pe un loc de frunte în Europa. Succese deosebit de importante s-au obținut și în alte ramuri industriale, precum și în agricultură, comerț, știință și cultură, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Care este însă situația în cealaltă parte a Germaniei — în Germania occidentală? Acolo, lucrurile au evoluat într-o direcție cu totul opusă. Cu ajutorul puterilor de ocupație occidentale, capitaliștii și guvernanții vest-germani intensifică cursa înarmărilor, duc o politică revanșardă, de ațîțare împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste.

Dar popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică, luptă consecvent pentru a bara calea războiului promovată de puterile imperialiste. O mare importanță istorică o au propunerile de dezarmare generală și totală prezentate de N. S. Hrușciov la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Ele cuceresc inimile milioanelor de oameni din lumea întreagă. Acestor eforturi nobile de menținere a păcii, de promovare a politicii de coexistență pașnică, li se alătură și R. D. Germană, care luptă consecvent pentru reunificarea pașnică și democratică a Germaniei, pentru încheierea unui Tratat de pace cu cele două state germane.

La o școală elementară din Capitala R.D.G.

ŞTIINŢA şi TEHNICA

Ochelarii care văd... metalul!

„Principala sarcină a industriei construcţiilor de maşini este ridicarea continuă a nivelului tehnic, îmbunătăţirea calităţii, creşterea randamentului şi a economicităţii maşinilor. Pentru aceasta este necesar să se dezvolte reţeaua de laboratoare uzinale..."

(Din Raportul C.C. al P.M.R. la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.)

★

O maşină goneşte pe şosea. Deodată, fără să prevadă nimeni, un ax al maşinii s-a rupt. De ce? Un tren goneşte pe şine. Deodată un ax al unui vagon s-a rupt. De ce? Aceste întrebări şi le puneau odinioară constructorii de maşini care nu dispuneau de metode ştiinţifice de cercetare cu ajutorul cărora să poată preîntîmpina orice accident sau defecţiune. Astăzi, constructorii de maşini din ţara noastră dispun de metode cu ajutorul cărora pot construi maşini trainice, economice, frumoase. Dintre aceste metode face parte şi metoda optică de analiză a pieselor de maşini, metodă denumită ştiinţific *fotoelasticitate*, iar mai simplu „ochelarii care văd metalul".

„Ramele şi braţele ochelarilor"

Metoda aceasta este pe cît de simplă pe atît de ingenioasă. Ea se bazează pe asemănarea care există între un material cu proprietăţi optice speciale (plexiglasul sau celuloidul) cînd este supus unor forţe exterioare, şi un metal care este supus la aceleaşi forţe. Atunci cînd un corp este supus unor forţe exterioare, denumite în fizică *forţele de acţiune*, în interiorul lui apar forţe interioare denumite *forţe de reacţiune*. Pentru ca o piesă să nu se distrugă, este necesar ca aceste forţe să fie egale. Forţele de acţiune sînt lesne de cunoscut. Cum apreciem însă şi cum măsurăm forţele de reacţiune? Pentru aceasta, s-a construit un aparat foarte simplu. El este compus (fig. 1) dintr-o *sursă luminoasă, un bec mai puternic (1) o lentilă de 30—40 cm diametru (2), un cadru de lemn (3) sau metal unde se pun piese care se încarcă şi apoi din încă o lentilă de aceeaşi dimensiune (4). Uneori după ultima lentilă se pune un ecran (5), adică un carton alb pe care se proiectează piesa.*

Fig. 2

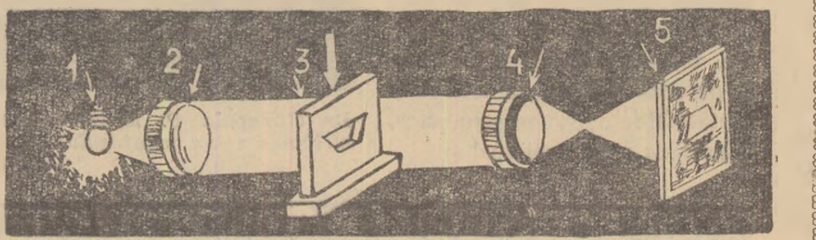

Fig. 1

Dar piesa? Ea nu este piesa originală, adică şina de cale ferată sau axul unui automobil. Ci, din plexiglas sau din celuloid, se construieşte cu grijă o piesă model întrutotul asemănătoare, însă de dimensiuni mai mici. Ce se vede însă în piesa pusă şi încercată în aparat?

„Curcubeul" forţelor

Atunci cînd o piesă model cum este cîrligul de macara din fig. 2 este încărcată cu diverse forţe, pe ecran apar culorile curcubeului. Fireşte, nu este un curcubeu obişnuit ci curcubeul forţelor. Fiecare spectru începînd cu roşul şi terminînd cu violetul reprezintă forţa care se naşte în piesă, corespunzătoare încărcării piesei respective.

„Ochelarii" în acţiune

Dar cu ajutorul acestui aparat forţele din interiorul pieselor nu numai că se văd ci sînt şi măsurate, stabilindu-se cît de mult poate rezista o piesă. Aceste forţe înmulţite cu numărul cu care s-a redus modelul dau forţele reale. Şi nu numai piesele de maşini. Cu ajutorul acestor „ochelari" se pot stabili forţele care apar în barajele marilor construcţii, în pilonii de susţinere ai clădirilor, în planşeele dintre etaje. Cum? Foarte simplu. Construindu-se, tot din plexiglas sau celuloid, modele la scară redusă de baraje, clădiri etc.

Această metodă de măsurare a forţelor în piese de maşini va fi tot mai mult introdusă în laboratoarele uzinelor constructoare de maşini din ţara noastră. Iar în viitor, accidentele de rupere a unor piese de maşini vor fi evitate; maşinile vor prezenta siguranţă deplină în mers, precum şi o viaţă mai îndelungată. Maşinile, trenurile, avioanele şi chiar rachetele vor putea goni cu cea mai mare viteză şi încredere, în atingerea ţelurilor dorite.

Ing. A. LISEANU

MIC DICTIONAR POLITEHNIC

RADIORELEU: Instalaţie de radiotelefonie care funcţionează cu curenţi de înaltă frecvenţă (curenţi purtători), de mică lungime de undă (decimetrică). Aceste unde pot fi dirijate pentru că se propagă numai în linie dreaptă. Ele sînt oprite de obstacole, ca şi undele de lumină. Pentru a putea vorbi prin radiotelefonie de la Bucureşti la Cluj, este nevoie de staţii de emisie şi recepţie terminale, cum şi de staţii intermediare (staţii radiofonice releu), amplasate astfel încît între două staţii consecutive să nu existe nici un obstacol (munţi, dealuri etc., şi nici curbura pămîntului. Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd instalarea pe arterele magistrale ale ţării a trei radiorelee de mare capacitate, a căror construcţie a şi început. Avantajele acestui sistem foarte modern de telecomunicaţie sînt mai ales economia totală de cabluri electrice şi posibilitatea de a efectua simultan zeci de convorbiri telefonice.

★

RELEU: Aparat sau dispozitiv care comandă automat anumite modificări într-un sistem tehnic (de exemplu închiderea unui circuit electric), atunci cînd variază o anumită mărime caracteristică (temperatura, presiunea etc). Cu un releu putem regla temperatura unui apartament încălzit cu calorifer. Dacă temperatura interioară atinge o anumită valoare prestabilită, dilatarea unor piese ale releului stabileşte un contact electric, care stinge flacăra din cazanul caloriferului. Termenul releu vine de la cuvîntul franţuzesc relais, care înseamnă, în general, înlocuire într-o anumită muncă (de exemplu, în trecut, pe vremea poştalioanelor, înlocuirea cailor după ce trăsura parcurgea distanţa de o poştă).

ŞTIINŢA ŞI TEHNICA IN FILATELIE

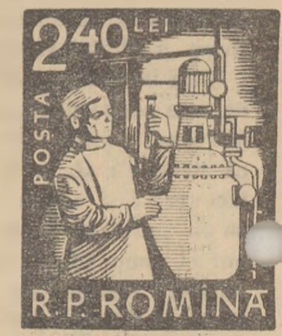
Uriaşe sînt progresele pe care le-a înregistrat ştiinţa şi tehnica din ţara noastră în anii de democraţie populară. Oglindite în filatelie, acestea constituie subiectul unei frumoase emisiuni de timbre înfăţişînd o parte din multiplele domenii de activitate din ţara noastră care au cunoscut o înflorire excepţională.

Noua serie de mărci este alcătuită din 21 valori, cu nominalul total de 23,03 lei. Mărcile sînt imprimate în heliogravură, monocrom, pe hîrtie cu filigran R.P.R.

Iată mai jos cîteva mărci din această serie.

ARCA LUI NOE

Pe oriunde-l întîlneau, oamenii ţineau neapărat să-l măgulească pe bătrînul Lucăcescu, bunicul lui Nelu:

— Măi, Marine ,ai un nepot — să-ţi trăiască! Are cap, mă, nu glumă. Pentru vîrsta lui... Ehe, ţine-te de capu' lu' tat-su, să-l dea la şcoală! Asta ajunge savant, mă, savant!

Bătrînul asculta încîntat, însă numai atît. Nu prea gîndea el să-şi vadă nepotul la şcoli înalte! Şi el fusese isteţ pe vremea lui şi totuşi... De la o vreme însă, a început să gîndească altfel despre nepotul său!

Iată ce s-a întîmplat.

...Intr-o duminică, de dimineaţă, Nelu se grăbea spre iaz. Dar ca să treci spre iaz, neapărat trebuia să treci prin faţa sfatului. Şi în faţa sfatului, Nelu s-a întîlnit cu bunicul. Sta de vorbă cu alţii de-o seamă. Cînd l-a văzut bătrînul, l-a strigat:

— Ia vină, măi nepoate.

Nelu a venit. I-a salutat pe bătrîni.

— Un' te duci, Neluţule?

— La scaldă, cu băieţii...

— La scaldă? Bine... Da' ia stai oleacă. De tine se zice că ai fi băiat cu carte. Eu mă sfădii cu moşnegii iştia ce şi cum a fost cu potopul ăl mare şi cu arca moşului Noe. Ia zi-i şi tu, ce ştii... S-audă şi ei.

Nelu zîmbi şi zise:

— Da' parcă ce, bunicule, a existat vreodată Noe, sau arca lui?!

Moşul crezu mai întîi că Nelu glumeşte. Apoi, văzîndu-l serios, îl ameninţă cu băţul:

— Ia vezi! Cum să nu fi existat?... Da' toate vietăţile astea cum ar fi scăpat?

De data asta Nelu începu să rîdă de-a binelea. Grozav credea bunicul în asemenea poveşti...

— Păi bine, bunicule... Eu ţi-am spus ce ştiu — doar matale m-ai rugat. Şi apoi, ştii cîte specii de animale sînt pe lume? Aproape un milion şi jumătate!... Numai cîte două bucăţi de fiece specie, şi i-ar fi trebuit lui Noe toată flota statelor din zilele noastre!

— Mă, băiatule, mă, parcă n-ai fi din neamul Lucăceştilor. De unde toţi gărgăunii ăştia la tine? Cum n-a fost?

Nelu se întristă oleacă. De ce să-i zică aşa bătrînul?

— Te rog, bunicule, să nu mă jigneşti! „Gărgăunii", să ştii matale, îi am din cărţi, aşa...

— Iote-te, mă!... Să nu-l „jicnesc"! Da' ce-i fi matale, mă rog? Păi dacă eşti aşa deştept, cum de-ţi vine a crede că n-a fost potopul? N-a plouat atunci, măi, 40 de zile şi 40 de nopţi? C-a inundat pămîntul pînă la cele mai 'nalte piscuri... O vietate n-a scăpat, fără de cele din arcă. Şi tu, păcătosule...

— Dacă a ajuns apa pînă la cele mai înalte piscuri, bunicule, apăi află matale că ar fi trebuit să toarne şuvoi, nu să plouă, nu numai 40 de zile, ci pe puţin cîţiva ani! Asta o spun oameni de ştiinţă, savanţi! Biblia însă, nu se prea bazează pe calcule matematice! Aşa se vede treaba!

Bunicul nu mai ştia ce să spună, iar bătrînii de faţă zîmbeau şi ei. Ba moş Ciocîltea ţinu chiar să-şi dea cu părerea:

— Mde, măi Marine, asta-i cam aşa, cum zice nepotu-tău... Păi numai din cîte feluri de animale cunosc eu, să fi băgat Noe în arcă — ce zici, ar fi putut?

Moş Marin Lucăcescu însă, puţin înciudat că n-a putut ţine piept la „loghica lu' nepotu-său", cum povesteşte acum, a pornit-o în susul uliţei!

Deunăzi, vorbea cu prietenul său.

— De, măi Ciocîltea! Ştiinţa-i ştiinţă. Ce ştim noi bătrînii care n-am avut parte de ea? Nepotul meu o să treacă şi prin şcoli înalte. Are cap bun! Iţi aminteşti? Pe vremea noastră, de unde şcoli, să înveţi, de unde cărţi, să citeşti?

Dreptatea e a lui Nelu, chiar dacă m-am supărat eu!

Şi-apoi, vezi bine! Astăzi, porţile spre ştiinţă sînt deschise pentru toată lumea.

În cinstea alegerii activului pionieresc

N-a trecut nici o lună de cînd copiii s-au bucurat de prilejul reîntîlnirii cu școala. Pentru pionieri, deschiderea noului an școlar a însemnat și începutul pregătirii în vederea unui eveniment sărbătoresc: alegerile activelor pionierești. Să ne oprim la cîteva dintre acește acțiuni și să ne închipuim că participăm la desfășurarea lor. Sîntem la Școala medie nr. 4 „Garabet Ibrăileanu" din Iași. Pionierii detașamentului nr. 4 au închinat o adunare vieții și luptei eroului comunist Ilie Pintilie. Acum, într-o tăcere impresionantă, pionierii ascultă prezentarea făcută de președinta unității Lucia Hagiu. Inainte de această adunare, ei au vizitat casa memorială din Iași, unde locuise Ilie Pintilie, și atelierul în care a lucrat. In continuare, pionierii adunați au urmărit cu emoție versurile închinate luptei eroice a comuniștilor, recitate cu căldură de pionierele Rodica Mădîrjac și Petronila Tereblecea, și au intonat împreună cîntece patriotice. „Amintirea luptei lor eroice o să ne rămînă veșnic neștearsă. Noi, pionierii, le vom cinsti amintirea căutînd să învățăm cît mai bine, să facem cinste organizației noastre" a spus pioniera Rodica Sîrbu.

Iată ce-am mai aflat de la ceilalți pionieri din unitate: Ei se pregătesc pentru un concurs în cadrul căruia vor compune poezii și lucrări în proză, care să înfățișeze aspecte din viața unității. In școală, echipa artistică e de asemenea în plină activitate. A început concursul pentru cel mai bun recitator și cel mai bun solist.

In întreaga unitate, copiii sărbătoresc alegerile activelor pionierești printr-o activitate pionierească vie, interesantă.

M. LICIU

Să plantăm puieți!

E cunoscută tuturor grija statului nostru de a regenera pădurile părăduite odinioară de către capitaliști precum și de a crea perdele de protecție acolo unde e nevoie. Pionierii ajută cu dragoste la împădurire și în fiecare primăvară și toamnă plantează puieți. În raionul Bîrlad, pionierii au plantat anul acesta o suprafață de 90 ha de puieți de salcîmi și 47 ha cu alte specii. În total, 154.000 de puieți. O minunată pădure va crește peste cîțiva ani în raionul Bîrlad. Într-o singură zi din primăvara anului 1960 pionierii din comuna Bogdănești au plantat 18.000 puieți!

Cei 25.000 puieți de brad pe care i-au plantat pionierii din Gheorghieni și Valea Seacă, regiunea Autonomă Maghiară, au început să crească, iar pionierii sînt bucuroși.

Pe lîngă puieții de conifere pe care i-au plantat, pionierii din raionul Novaci, regiunea Craiova, au sădit și puieți de pomi fructiferi. Pe marginea șoselelor și în gospodării colective, au plantat circa 1.250 puieți de nuci, meri, peri și pruni. Gîndiți-vă ce bogăție de fructe vor da peste cîțiva ani aceste adevărate livezi...

Acum e toamnă. În curînd va începe acțiunea de plantare a puieților. Pionierii se pregătesc. În raionul Bîrlad ei au început să viziteze pepinierele, să aleagă puieții pentru plantarea unei suprafețe de peste 100 ha. Semințele de arbori s-au copt și sînt tocmai bune de cules. Pionierii din Gheorghieni și Valea Seacă și-au propus ca în toamna aceasta să strîngă, pe lîngă semințe de conifere, și mari cantități de semințe de ulm și carpen. Cei din raionul Bîrlad s-au angajat să predea ocolului silvic circa 2.500 kg semințe de salcîm și ghindă.

E. RAMURA

Laima Balaișite, cea mai tînără maestră a sportului din U.R.S.S.

Acum cîteva zile, un mare număr de pionieri bucureșteni au avut bucuria s-o cunoască personal pe cea mai tînără maestră a sportului din Uniunea Sovietică, jucătoarea de tenis de masă Laima Balaișite. Jocul ei frumos, siguranța cu care respingea atacurile, serviciile ireproșabile, dorința de a învinge care se putea vedea în fiecare acțiune i-au cucerit.

Laima Balaișite, această fetiță cu părul bălai, strîns în două codițe de pe care niciodată nu lipsesc fundele mari și albe, cu ochii albaștri ca marea, cu chipul mereu zîmbitor, nu are decît 12 ani. Ea este pionieră în clasa a VII-a la Școala medie nr. 2 din orașul Vilnius. Mai are un frățior, Rimga. Deși are abia 8 ani, și el știe să mînuiască cu dibăcie paleta. Laima a început tot de la această vîrstă să joace tenis de masă. Antrenoare o are chiar pe mama ei, care de cinci ori a fost campioană a Uniunii Sovietice la această disciplină sportivă. Tot timpul liber, Laima îl dăruiește sportului. În afară de tenis de masă, de trei ori pe săptămînă se antrenează la înot, iar o dată la baschet. De altfel, ea face parte și din echipa de baschet a școlii. Seara, înainte de culcare, îi place să citească din operele scriitorilor lituanieni. Îndrăgește foarte mult versurile. Veți întreba: Dar cum reușește Laima să le facă pe toate? La fiecare început de săptămînă ea întocmește un program zilnic pe care-l respectă cu strictețe. In program, cel mai mult timp este rezervat învățăturii. Laima știe că în primul rînd trebuie să învețe bine, că sportul este o destindere care te ajută să-ți însușești mai bine cunoștințele.

Anul trecut, la cei 11 ani ai săi, Laima, datorită succeselor frumoase dobîndite în sport, a cucerit titlul de maestră a sportului din Uniunea Sovietică. Desigur, nu-i de loc ușor să învingi cinci din primele zece jucătoare de tenis de masă din Uniunea Sovietică. In acest an, Laima a obținut o nouă și strălucită victorie. A cîștigat titlul de campioană republicană la individual, dublu și dublu mixt, dovedindu-se astfel cea mai bună jucătoare de tenis de masă din Lituania sovietică.

Venirea la București, la întîlnirea dintre echipele de tineret ale țării noastre și ale Uniunii Sovietice, a fost prima ei deplasare peste hotarele țării sale. Laima n-o va uita niciodată. Zilele petrecute la București, prieteniile pe care le-a închegat cu pionierii noștri vor dăinui de acum încolo. Pe strada Kretingos nr. 6-2 din Vilnius, la locuința Laimei, vor sosi multe scrisori și tot atît de multe răspunsuri vor pleca.

Pentru frumoasa performanță realizată în întîlnirea de la București, — locul II la individual și contribuția sa la victoria echipei U.R.S.S. — noi o felicităm și-i dorim noi succese la învățătură și în sport.

RADU POPA

Intîlnirea de tenis de masă R.P.R.—U.R.S.S. tineret

● Sîmbătă și duminică, în sala de gimnastică Dinamo din Capitală, s-a desfășurat întîlnirea de tenis de masă dintre echipele de tineret ale țării noastre și ale Uniunii Sovietice. Jocul frumos practicat de sportivi a prilejuit partide disputate, urmărite cu multă atenție de numeroși spectatori. Atît la fete cît și la băieți, sportivii sovietici s-au dovedit mai buni în această întîlnire cîștigînd pe echipe cu 5—3. Iată clasamentul: Individual: **simplu fete** — 1. Zintra Lukina; 2. Laima Balaișite; 3. Sofa Beloțerkovskaia. **Simplu băieți:** 1. Adalbert Reti, 2. Marius Bodea; 3. Ghenadi Averin. **Dublu băieți:** 1. Reti—Angelescu; 2. Averin—Novikov; 3. Lisinas—Kalnin. **Dublu fete:** 1. Balaișite—Kondrataite; 2. Lukina—Beloțerkovskaia; 3. V. Jandrescu—Kreszek. **Dublu mixt:** 1. Mihalka—Bodea; 2. Balaișite—Averin; 3. N. Jandrescu—Reti.

La sortatul cartofilor

Intr-una din duminicile trecute, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Lechința, regiunea Cluj, au fost la silozurile gospodăriei agricole de stat din comună și au ajutat la sortatul cartofilor. In numai cîteva ore, detașamentele 1, 2 și 3 au sortat împreună 8.000 kg. cartofi.

ANGELA MATEI
Școala de 7 ani, Lechința, reg. Cluj

Fîntîna pionierilor

Nu de mult a fost terminată și dată în folosință o fîntînă în raza comunei Ruptura, raionul Strehaia, regiunea Craiova. Lemnul din care este construită a fost cioplit de către pionierii din comună. La umbra unui copac din apropiere, ei au mai așezat și o bancă pentru odihnă. Acum, țăranii întovărășiți care lucrează pe ogoarele din apropiere nu mai sînt nevoiți să meargă după apă cale de cîțiva kilometri.

GHEORGHIȚA IONEL
Școala de 7 ani, comuna Ruptura, reg. Craiova

Săptămîna porților deschise

Zilele acestea, la Casa pionierilor din Oradea s-a desfășurat tradiționala săptămînă a „porților deschise". In această săptămînă, peste 4.500 de pionieri din oraș au vizitat cercurile Casei pionierilor. Pionierii s-au bucurat vizitînd cercurile de desen-pictură, navomodele, telegrafie și filatelie de curînd înființate.

In urma acestor vizite pionierii și-au ales cercurile preferate, la care s-au înscris cu drag.

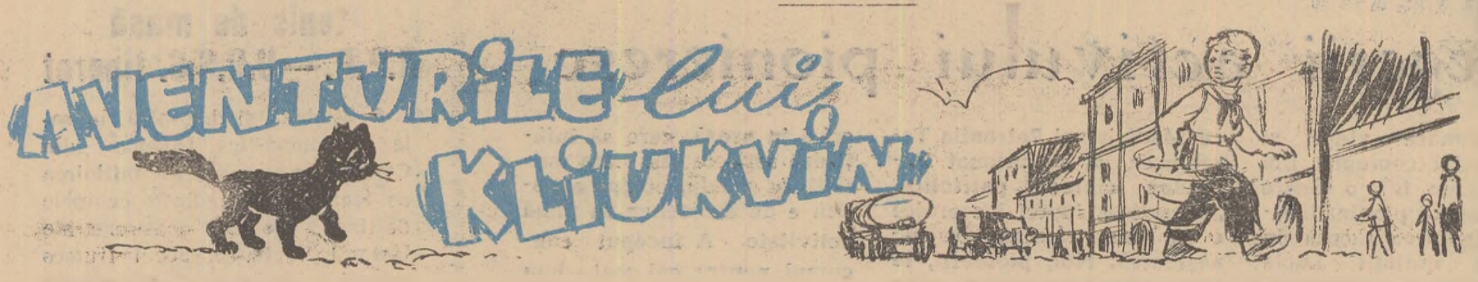
CORNELIA SOCOL
și
LIA ROSENBERG
membre ale Clubului de corespondenți de la Casa pionierilor din Oradea

Pe terenul G. A. C.

Intr-una din adunările generale, colectiviștii din comuna Gîrcov, raionul Corabia, regiunea Craiova au hotărît construirea unui grajd nou pentru vite. Cum au aflat această veste, pionierii s-au și prezentat pe terenul stabilit cu sape și greble. In cîteva ore toți mărăcinii și toate buruienile au fost strînse și arse. Acum terenul e gata pentru începerea lucrărilor.

ȘTEFAN POPA
Școala de 7 ani Gîrcov, reg. Craiova

N. Nosov

(Continuare din nr. trecut)

Tolea voi să spună că-l cheamă... Tolea. Dar, fără să știe de ce, spuse că se numește Slava, iar cînd il întrebă de numele de familie, în loc să spună Kliukvin, răspunse că-l cheamă Ogonikov. De fapt, el rostise numele și pronumele prietenului său, Slava Ogonikov, spre care pornise de dimineață, cînd pisica îi tăiase drumul.

– Frumos nume ai, spuse Serafima Andreevna, inscriind numele și pronumele lui Slava Ogonikov în caiet. Dar unde locuiești ?

In loc să răspundă că locuiește pe strada Demianovskaia nr. 10, apartamentul 16, Tolea spuse că ar locui, chipurile, pe strada Lomonosovskaia nr. 14, apartamentul 31, dînd adresa aceluiași Slava Ogonikov.

Mai tîrziu, nici Tolea însuși n-a putut să-și explice de ce mințise.

Probabil că-și amintise de faptul că nu-l credea nimeni la administrația imobilului, cînd spunea adevărul. Or, dacă nu te crede nimeni, n-ai de ce să spui adevărul ! Afară de aceasta îi era tare frică să nu-l comunice cei de la spital mamei, despre tot ce se întîmplase cu el. De fapt, Tolea procedase întocmai ca un oarecare băiat despre care auzise odată la administrație. De n-ar fi auzit despre băiatul acela, nici prin gînd nu i-ar fi trecut să-și dea un nume străin și să dea adresa altuia. Dar fiindcă auzise despre așa ceva, îi veni și lui în gînd să procedeze la fel.

– Strada Lomonosov nu e tocmai aproape, spuse Serafima Andreevna. Aveți telefon acasă ?

Familia lui Tolea nu avea telefon, dar el își aminti că în apartamentul lui Slava există un asemenea aparat și de aceea spuse că are telefon.

– Ce număr are ? întrebă Serafima Andreevna.

– Numărul, numărul... – bîigui Tolea, încrețindu-și fruntea. Numărul nu mi-l amintesc !

– Cum e cu putință să nu-ți amintești numărul tău de telefon ? rise Serafima Andreevna. Se vede că te-ai speriat așa de tare cînd ai ajuns sub mașină, că l-ai uitat ! Dar nu face nimic, îl găsesc eu în cartea de telefon.

– Dar de ce vreți să telefonați ? întrebă speriat Tolea.

– Ca să-i spun mamei tale să vină să te ia. Te-aș conduce eu pînă acasă, dar nu am voie să părăsesc serviciul.

– Ca și cînd n-aș găsi singur drumul pînă acasă ! spuse Tolea. La ce ar trebui să mă conduceți ? !

– Nu, dragul meu, nu te pot lăsa singur. Te pomenești că te calcă iar vreo mașină. Trebuie să am grijă de tine.

Serafima Andreevna se apucă să răsfoiască cartea de telefon.

– Iată, spuse ea, găsind pagina căutată : Ogonikov, strada Lomonosovskaia 14, apartamentul 31.

Ea întinse mîna spre telefon, ridică receptorul și începu să formeze numărul. Tolea îi urmărea cu neliniște mișcările și aștepta să vadă ce-o să iasă din toate acestea. Singura lui speranță era că la Slava nu va fi nimeni acasă. Dar speranța aceasta a fost zadarnică. După o jumătate de minut, Serafima Andreevna vorbea cu mama lui Slava.

– Alo ! Sînteți cetățeana Ogonikova ? striga ea în receptor. Vă vorbesc de la spital. Trebuie să veniți să-l luați pe fiul dumneavoastră, pe Slava... Pe Slava ! Ce-i cu el ?... Nu e nimic. E internat aici... Nu vă speriați. N-are nimic, pe cuvînt de onoare, nimic !... Stă culcat pentru că i s-a făcut o injecție contra tetanosului... De ce i s-a făcut ?... Nu știți că în caz de rănire trebuie să se facă această injecție... A, nu ! ce rănire mai e și asta ? Cine v-a spus că e rănit ? Nu este de loc.... Nu este rănit, v-am spus o dată ! E o simplă zgîrietură. Se vindecă. pînă diseară... Dar nu vă mint, pe cuvînt de onoare, vă spun adevărul. E o zgîrietură !... Nu e nici un fel de rănire... Poftim ? De unde zgîrietură ?... L-a călcat o mașină, adică nu l-a călcat... A căzut singur, mașina nici măcar nu era prin apropiere, pe cuvînt de onoare... Dar nu mai exagerați ! Nu încerc să vă liniștesc. Este în viață, vă dau cuvîntul meu de onoare că e în viață. De ce intrați în panică fără motiv ? Iată că mă uit la el. Stă culcat aici, doar n-am să vă mint ! Veniți și veți vedea singură... Poftim ? Unde să veniți ? Strada Turghenevskaia, douăzeci și cinci.

Serafima Andreevna puse receptorul la loc și, zîmbind, i se adresă lui Tolea :

– Acum va veni și maică-ta aici.

Auzind această veste, Tolea sări din pat, dar Serafima Andreevna îl culcă din nou :

– Tu să stai culcat. De ce te scoli ? După injecție, trebuie să stai puțin culcat. Vine mămica și veți pleca împreună acasă.

Tolea stătea culcat și încerca să-și imagineze cum se va descurca cînd va veni mama lui Slava și-l va vedea pe el în loc de Slava.

„Poate că ar fi mai bine să-i mărturisesc Serafimei Andreevna că nu sînt eu Slava ?" se gîndea Tolea. Totuși, nu se putu hotărî să mărturisească.

Serafima Andreevna ieși din cameră și lipsi multă vreme. Văzînd că ea nu se mai întoarce, Tolea socoti că lucrul cel mai bun ar fi s-o șteargă din spital. El își imagina cum Serafima Andreevna și mama lui Slava vor intra în cameră și, văzînd că nu mai e acolo, îl vor căuta prin tot spitalul : mama lui Slava, desigur, se va speria și mai mult, dar în cele din urmă se va înapoia totuși acasă și, văzîndu-l pe Slava, se va liniști.

Cîntărind toate acestea, Tolea se ridică și-și lăsă picioarele în jos pentru a sări de pe pat, dar în acest moment ușa se deschise și în cameră intră Serafima Andreevna, urmată de mama lui Slava. Era palidă și emoționată.

– După cum vedeți, spuse Serafima Andreevna, este în viață și pe deplin sănătos. Uite-l că și rîde...

Tolea ședea pe pat și zîmbea prostește, uitîndu-se la mama lui Slava.

– Dar unde-i băiatul meu ? întrebă mama lui Slava, cercetînd cu privirea camera. fără să-l ia în seamă pe Tolea.

– Iată-l ! spuse veselă Serafima Andreevna, arătînd spre Tolea. Cum se face că nu v-ați recunoscut fiul ?

– Unde-i băiatul meu, Slava ?! repetă cu vocea surdă mama lui Slava. Tolea, unde e Slava ?

– Nu știu, bîigui Tolea.

– Dar ați fost împreună la Jenea Zaițev. Unde v-ați dus după ce ați plecat de la el ? Tolea, nu-mi ascunde nimic ! izbucni cu ochii în lacrimi mama lui Slava.

– Dar de ce îi tot dați zor cu Tolea ? Doar se numește Slava ! spuse Serafima Andreevna.

– Cine e Slava ? se miră mama lui Slava.

– El este, cine să fie ?

– Ascultați-mă, ce înseamnă toate acestea ? Spune-ți-mi, o dată, unde este fiul meu ?

– Mă rog, Slava nu este fiul d-voastră ?

– Da, Slava este fiul meu, dar acesta nu este Slava, ci Tolea ! Tolea Kliukvin, mă înelegeți ? De cîte ori să v-o spun ? Mi se pare că înebunesc.

– Și tu, de ce mi-ai spus că te cheamă Slava Ogonikov ? se năpusti Serafima Andreevna cu vorbele asupra lui Tolea. Vă rog să mă iertați, nu sînt cu nimic vinovată. El mi-a spus că-l cheamă Ogonikov și v-am telefonat. Tu de ce mi-ai spus că ești Ogonikov, dacă nu ești Ogonikov ? Nu ești în toate mințile tale de faci astfel de glume ? Ori te-ai speriat cînd ai ajuns sub mașină ? Iertați-l, vă rog, poate că din cauza șocului a spus altfel decît ceea ce trebuia !

– Dar nu acuz pe nimeni ! Vreau doar să știu unde este fiul meu !

(Va urma)

O ÎNTÎMPLARE ÎN AUTOBUZ

Zilele trecute, am asistat în în autobuz la următoarea scenă, prilejuită de apariția controlorului, un bărbat între două vîrste, pe care toți călătorii îl respectă pentru politețea lui. Doi băieți, în vîrstă cam de 12—13 ani fiecare, ședeau în fundul autobuzului și discutau pe șoptite, foarte aprins. Din vorbele lor puteai să-ți dai scama că pe unul (cel înalt și blond) îl cheamă Gigi, iar celălalt (tot înalt dar mai voinic) se numește Ică. Trăgînd mai atent cu urechea, nu-ți era greu să deslușești subiectul conversației : fotbalul. De altfel, fiecare avea petrecută pe după umăr cîte o pereche de ghete cu crampoane, era clar că mergeau la antrenament, pe stadionul de la capătul liniei de autobuz. Desenînd cu degetul pe geamul aburit, Gigi îi explica lui Ică o schemă tactică în care, după însuflețirea cu care vorbea, el avea rolul principal. „Eram sigur că voi fi centru înaintaș, mărturisi el, și iată, ieri după-masă, nea Marin m-a oprit la urmă și mi-a spus că astăzi mă pune la încercare !" Exact în clipa cînd Gică sfîrși această frază, în autobuz se sui controlorul. Din întîmplare, nu se urcă așa cum se urcă de obicei controlorii prin față ci prin spate. Gigi îi dădu cu cotul lui Ică, apoi îl salută foarte politicos pe controlor. Controlorul îi răspunse surîzîndu-i cu plăcere și începu să perforeze biletele pasagerilor. Gigi își urmă discuția cu Ică. „Biletele, băieți !" le spuse controlorul, cînd le veni rîndul. Gigi făcu ochii cît niște farfurii. „Cum ? Păi..." bolborosi el, ridicînd din umeri. Toți pasagerii își îndreptară privirile spre cei doi băieți. De astădată, Ică îi făcu semn cu cotul lui Gigi, ba chiar îl înghionti de-a binelea. Controlorul spuse uimit : „Poate le-ați scăpat jos !" Pe podea însă nu era nici un bilet. Ică îl înghionti vizibil pe Gigi. Gigi îl privi rugător pe controlor. Omul se încruntă, nepricepînd nimic. apoi înțelese deodată că, de fapt, băieții nici nu-și scoseseră bilete. Se înfurie: „Nu vă e rușine ? Călătoriți pe gratis ?" Autobuzul poposi într-o stație, se urcară noi călători și porni din nou. Toți pasagerii îi priveau mustrători pe cei doi fotbaliști. „Trebuie să plătiți amendă !" se răsti controlorul. „N-am... n-avem bani la noi..." îngînă Gigi. strîmbîndu-se de durere; Ică îl călcase fără milă pe picior. „Foarte urît din partea voastră !" îi dojeni unul dintre pasagerii care se urcaseră la ultima stație. „Tovarășe controlor, poftiți zece lei, îi cunosc pe băieții aceștia". Și adresîndu-se lui Gigi și lui Ică : „La prima stație coborîți, vă duceți acasă, le povestiți părinților isprava voastră și veniți cu banii. Știți unde mă găsiți". Controlorul însă nu fu de acord : „Lăsați, și eu îl cunosc pe unul dintre ei. Am să plătesc eu amenda pentru el... stau eu deseară de vorbă cu taică-său !"

La „prima", Ică și Gigi coborîră. Nu-și spuseră nici un cuvînt. In timp ce întîmplarea din autobuz li se păruse unora ciudată (mai ales loviturile cu cotul), băieților li se părea totul foarte clar : controlorul era unchiul lui Gigi, iar pasagerul cu cei zece lei era nea Marin, antrenorul.

AL. OVIDIU ZOTTA

VITRINA CU CARȚI

„Fii gata !"

Așa se intitulează prima din cele nouăsprezece scrisori înmănunchiate în volumul **„Scrisori către pionieri"** de N. K. Krupskaia, apărut recent în Editura Tineretului. Răsfoind paginile cărții, ai impresia că te afli față în față cu Nadejda Konstantinova, prietena neuitată a copiilor, tovarășa de viață a lui Vladimir Ilici Lenin. Din rîndurile așternute pe hîrtie cu multă vreme în urmă, se desprind învățăminte de mare însemnătate pentru fiecare școlar, pentru fiecare copil la gîtul căruia flutură cravata roșie de pionier, părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. Să fii gata întotdeauna să-ți însușești temeinic cunoștințele predate la școală, să participi cu entuziasm la acțiunile de folos obștesc, să fii disciplinat, să fii bun tovarăș, e o calitate demnă de toată lauda, către care trebuie să tindă orice pionier adevărat. Scrisoarea **„Despre prietenia între copiii de toate naționalitățile"**, de pildă, este de-a dreptul emoționantă. Din ea aflăm cum Vladimir Ilici Lenin, cînd era în ultima clasă de gimnaziu, s-a ocupat cu grijă, un an întreg, de un prieten al său, ciuvașul Ogorodnikov... Pe acesta l-a ajutat cu dragoste să se pregătească pentru învățămîntul superior ; și l-a ajutat în asemenea măsură încît acesta a reușit foarte bine la examen !

Volumul **„Scrisori către pionieri"** constituie o adevărată călăuză în activitatea voastră pionierească ; el nu trebuie să lipsească din nici un detașament.

Teatru

Cuprinzînd o serie de scenete, basme dramatizate și piese de teatru într-un act, volumul **„Teatru pentru școlarii mici și mari"**, apărut în aceeași editură, vine să înlesnească copiilor din școli alcătuirea unor programe artistice cît mai bogate și atractive.

Ca o piesă de teatru cu un conținut profund, interesant, se înscrie **„Viscolul și Primăvara"** de Victor Eftimiu.

Dar cîte clipe emoționante nu vă pot oferi lucrările dramatice apărute în acest volum ? Pe cine nu l-ar ispiti, de pildă, să afle cum a ajuns Toderiță — eroul unei comedii semnate de George Rîncu și Gheorghe Ștefan — oaspetele lui Punct-Impărat ? Dacă s-au mai întors sau nu în caietele lui Toderiță năstrușnicile semne de punctuație fugite la Punct-Impărat, rămîne de văzut. Piesa de teatru **„Impărăția semnelor de punctuație"**, cît și celelalte din volum, la fel de instructive și interesante, vă așteaptă să le puneți în scenă. Succes !

AL. DINU IFRIM

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.